

EUROOPAN PARLAMENTTI

1999

2004

Istuntoasiakirja

**LOPULLINEN
A5-0347/2001**

16. lokakuuta 2001

MIETINTÖ

Komission kertomus jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen (KOM(2000) 809 – C5-0189/2001 – 2001/2085(COS))

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

Esittelijä: Albert Jan Maat

SISÄLTÖ

	Sivu
ASIAN KÄSITTELY	4
PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	5
PERUSTELUT	10
YMPÄRISTÖASIOIDEN, KANSANTERVEYDEN JA KULUTTAJAPOLITIIKAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	14

ASIAN KÄSITTELY

Komissio välitti 6. joulukuuta 2000 päivätyllä kirjeellä Euroopan parlamentille kertomuksensa jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen (KOM(2000) 809 – 2001/2085(COS)).

Parlamentin puhemies ilmoitti 14. toukokuuta 2001 pidetyssä istunnossa lähettäneensä kyseisen kertomuksen asiasta vastaavaan maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaan sekä lausuntoa varten ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokuntaan (C5-0189/2001).

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta oli nimittänyt 25. huhtikuuta 2001 pidetyssä kokouksessa esittelijäksi Albert Jan Maatin.

Valiokunta käsitteli komission kertomusta ja mietintöluonnosta 9. heinäkuuta, 17.–18. syyskuuta ja 10. lokakuuta 2001 pitämässään kokouksissa.

Viimeksi mainitussa kokouksessa se hyväksyi päätöslauselmaesityksen äänin 34 puolesta, 1 vastaan ja 1 tyhjä.

Äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (puheenjohtaja), Joseph Daul (varapuheenjohtaja), Vincenzo Lavarra (varapuheenjohtaja), Encarnación Redondo Jiménez (varapuheenjohtaja), Albert Jan Maat (esittelijä), Gordon J. Adam, Danielle Auroi, María del Pilar Ayuso González (Francesco Fiorin puolesta), Niels Busk, Giorgio Celli, Alejandro Cercas (Bernard Poignant puolesta), Arlindo Cunha, Avril Doyle (Michl Ebnerin puolesta), Jonathan Evans (Neil Parishin puolesta), Christel Fiebiger, Georges Garot, Lutz Goepel, Michiel van Hulst (Michel J.M. Daryn puolesta), Liam Hyland (Sergio Berlaton puolesta), Elisabeth Jeggle, Salvador Jové Peres, Hedwig Keppelhoff-Wiechert, Heinz Kindermann, Christa Kläß (Robert William Sturdyn puolesta), Dimitrios Koulourianos, Astrid Lulling (Agnes Schierhuberin puolesta), Albert Jan Maat, Xaver Mayer, Mikko Pesälä, Michel Raymond, María Rodríguez Ramos, Dominique F.C. Souchet, Struan Stevenson, Eurig Wyn (Carlos Bautista Ojedan puolesta), Marie-Arlette Carlotti (Willi Görlachin puolesta työjärjestyksen 153 artiklan 2 kohdan mukaisesti) ja Paulo Casaca (António Camposin puolesta työjärjestyksen 153 artiklan 2 kohdan mukaisesti).

Ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan lausunto on tämän mietinnön liitteenä.

Mietintö jätettiin käsiteltäväksi 16. lokakuuta 2001.

Tarkistusten jättämisen määräaika ilmoitetaan sen istuntojakson esityslistaluonnoksessa, jonka aikana mietintöä käsitellään.

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan parlamentin päätöslauselma komission kertomuksesta jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen (KOM(2000) 809 – C5-0189/2001 – 2001/2085(COS))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen (KOM(2000) 809 – C5-0189/2001¹),
 - ottaa huomioon eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetut direktiivit 91/628/ETY² ja 95/29/EY³,
 - ottaa huomioon maatalousneuvoston 19. kesäkuuta 2001 antaman päätöslauselman eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 47 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunnan lausunnon (A5-0347/2001),
- A. ottaa huomioon, että elävien eläinten pitkän matkan kuljetukset, puutteellinen lainsäädäntö ja valvonta ovat myötävaikuttaneet tarttuvien eläintautien, kuten sikaruton ja suu- ja sorkkataudin, räjähdysmäiseen leviämiseen,
- B. ottaa huomioon, että velvoite käyttää pitkillä matkoilla pysähdyspaikkoja on myös osaltaan vaikuttanut samaan ilmiöön,
- C. ottaa huomioon, että EU:n lainsäädäntö on osaltaan vaikuttanut siihen, että erityisesti harvaan asutuilla seuduilla ovat useat pienet teurastamot lopettaneet toimintansa, mikä lisää teuraskarjan pitkien kuljetusten tarvetta,
- D. ottaa huomioon, että eläinten hyvinvoinnin normeja elävän karjan pitkän matkan kuljetusten aikana koskevia direktiivejä rikotaan säännöllisesti ja että on ilmeistä, että jäsenvaltioiden valvontapolitiikan täytäntöönpanossa on rakenteellisia puutteita ja että käytetty seuraamuspolitiikka ei ole ollut kyllin tehokasta,
- E. katsoo, että myös kuljetusdirektiivistä saaduista kokemuksista laaditun komission kertomuksen perusteella on selvää, että kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet EU:n nykyisen

¹ Ei vielä julkaistu EYVL:ssä.

² EYVL L 340, 11.12.1991, s. 17–27.

³ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 52–63.

lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään, mutta että sitä ei noudateta vielä lähimainkaan riittävästi,

- F. ottaa huomioon, että tiekuljetusten tapauksessa erot eläinten lainmukaisten kuljetus- ja lepoaikojen sekä liikennevälineiden kuljettajien lainmukaisten ajo- ja lepoaikojen välillä ovat osaltaan syy siihen, että lainsäädäntöä ei noudateta,
- G. ottaa huomioon, että Amsterdamin sopimuksella perustamissopimukseen liitetty pöytäkirja eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista velvoittaa neuvoston ja komission ottamaan eläinten hyvinvoinnin vaatimukset huomioon, kun ne laativat ja panevat täytäntöön yhteisön liikennepolitiikkaa, erityisesti kun ne määrittelevät tiettyjä eläinkuljetusajoneuvoille asetettavia vaatimuksia,
- H. ottaa huomioon, että kuljetettaessa elävää karjaa teurastettavaksi Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin esiintyy säännöllisesti vakavia väärinkäytöksiä,
- I. katsoo, että elävien eläinten tuonnin yhteydessä on varmistettava eläinten hyvinvointi yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja estettävä se, että taudit seuraavat mukana,
- J. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden suhtautumisessa karjan myyntiin toreilla ja karjan koontipaikkojen ja karjahuutokauppojen käytössä on suuria eroja ja että kyseiset erot uhkaavat vapaiden sisämarkkinoiden kehittymistä,

kehottaa neuvostoa ja komissiota antamaan pian ehdotuksia nykyisen eläinten (nautojen, lampaiden, vuohien, hevosten ja sikojen) kuljetuksia koskevan lainsäädännön muuttamiseksi ja sisällyttämään ehdotuksiin ainakin seuraavat muutokset sekä ottamaan käyttöön seuraavat tarkastustoimenpiteet:

1. vaatii, että nautakarjan, hevosten, vuohien, lampaiden ja sikojen muihin kuin erityisiin jalostus- ja/tai urheilutarkoituksiin liittyvien kuljetusten kesto on rajattava enintään 8 tuntiin tai 500 kilometriin; vaatii, että jos kuljetus ylittää 4 tunnin keston tai 250 kilometrin matkan, on eläimille annettava mahdollisuus mennä makaamaan ja niille on tarjottava raikasta vettä;
2. katsoo, että edellä 1 kohdassa mainituille eläinlajeille sallitaan siinä erikoistapauksessa, että niiden kuljetus liittyy jalostus- ja urheilutarkoituksiin (ja ne on asianmukaisesti rekisteröity), kuljetusajan kestoksi enemmän kuin 8 tuntia tai 500 kilometriä, edellyttäen, että matkan kesto ei ylitä 48:aa tuntia ja kuljetukselle on myönnetty etukäteen lupa; edellyttää siinä tapauksessa, että olemassa olevia normeja tarkistetaan niin, että kaikilla eläimillä on riittävästi puhtaiden pehkujen peittämää makuutilaa ja että kullakin eläimellä on oma puhtaan juomaveden ja rehun jakelupiste; edellyttää lisäksi, että kuljetusvälineessä on oltava mekaaninen ilmastointi (joka ei ole yhteydessä moottoriin), ja ilman lämpötila kuljetusvälineessä ei saa olla vähemmän kuin 5 celsiusastetta tai enemmän kuin 30 celsiusastetta; katsoo, että sellaisten alueiden osalta, jossa ei ole 500 kilometrin säteellä lainkaan tai juurikaan teurastamoja, Euroopan komissio voi erityisten maantieteellisten olosuhteiden perusteella myöntää poikkeusluvan olla noudattamatta 1 kohdassa mainittuja aikarajoja ja kuljetusolosuhteita koskevia määräyksiä; vaatii, että edellä 1 kohdassa mainittua aikarajaa ei saa kuitenkaan ylittää enemmän kuin 50 prosentilla;

3. muistuttaa neuvostoa ja komissiota niiden velvollisuudesta ottaa eläinten hyvinvointi kuljetusten aikana täysimääräisesti huomioon, sillä kyseessä on Amsterdamin sopimuksella perustamissopimukseen liitetyn, eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista laaditun pöytäkirjan mukainen laillinen velvoite, ja laatia kertomus tämän velvoitteen täytäntöönpanosta;
4. vaatii, että komission on oltava yhteydessä tiedekomiteaan saadakseen tieteellisten asiantuntijoiden lausunnon eläinkuljetusten kestosta;
5. kehottaa komissiota antamaan pienten saarten ja niihin liittyvien vesikuljetusten osalta eläinten kuljetuksia koskevia tarkempia ehdotuksia, jotka ovat kuljetusten laatua EU:ssa koskevien vaatimusten mukaiset; katsoo kuitenkin, että niissä tapauksissa, joissa eläimiä kuljetetaan meritse pienten saarten ja mantereella kohtuullisen lähellä olevan paikan välillä tai päinvastoin, puretaan maantieajoneuvosta ja kuljetetaan laivalle oljilla kuivitetuissa häkeissä, joissa on riittävästi vettä, tilaa ja tuuletus, mainittu merikuljetus ei kuulu matka-aikarajoitusten piiriin;
6. kehottaa lisäämään huomattavasti elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston toteuttamien, lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa koskevien tarkastusten määrää, minkä johdosta elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston on nimitettävä vähintään 15 uutta tarkastajaa ennen 1. tammikuuta 2002;
7. kehottaa jäsenvaltioita antamaan 12 kuukauden välein komissiolle toimeenpantuja tarkastuksia käsittelevän kertomuksen, josta käyvät ilmi erityisesti tarkastustiheys, todettujen puutteiden ja rikkomusten luonne sekä toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat seuraamustoimenpiteet;
8. kehottaa elintarvike- ja eläinlääkintätoimistoa antamaan vuosittain perusteellisen tarkastuskertomuksen Euroopan komissiolle ja Euroopan parlamentille;
9. on huolestunut neuvoston direktiivin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY) täytäntöönpanosta; toteaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus valvoa, että yhteisön lainsäädäntöä valvotaan asiaan kuuluvalla tavalla; toteaa, että komission tehtävänä on valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan; kehottaa painokkaasti noudattamaan direktiiviä ja valvomaan sen soveltamista;
10. katsoo, että on saatava aikaan edistystä rikkomismenettelyissä, joita on käynnistetty niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät ole vielä tai kokonaan panneet täytäntöön EU:n nykyistä eläinkuljetuslainsäädäntöä; edellyttää, että komissio raportoi vuosittain neuvostolle ja Euroopan parlamentille ja lähettää raportin myös jäsenvaltioiden parlamenteille; katsoo, että raportista on käytävä ilmi myös se, miten on noudatettu EU:n säännöksiä, jotka koskevat eläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana;
11. kehottaa komissiota direktiivien noudattamisen ja täytäntöönpanon valvomisen lisäksi laatimaan toimintasuunnitelman, jossa selvitetään, miten jäsenvaltioiden keskinäistä ja jäsenvaltioiden ja komission välistä täytäntöönpanon koordinoitua ja siihen liittyvää tietojenvaihtoa voidaan parantaa;

12. kehottaa jokaista jäsenvaltiota tuottamaan kuuden kuukauden kuluessa hallinto- ja valvontasuunnitelman, jossa ilmoitetaan yksityiskohtaisesti ne toimet, jotka ne aikovat toteuttaa neuvoston direktiivin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29) tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi sellaisten kuljetusten suhteen, jotka alkavat niiden alueelta, loppuvat niiden alueelle tai kulkevat niiden alueen läpi;
13. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan rikkomusten seuraamuspolitiikkaansa ottamalla käyttöön kovat taloudelliset seuraamukset ja toistuvissa rikkomuksissa eläinkuljetusluvan pidättäminen; kehottaa Euroopan komissiota tekemään ehdotuksen kyseisen seuraamuspolitiikan mahdollisimman pitkälle meneväksi yhdenmukaistamiseksi EU:ssa;
14. kehottaa jäsenvaltioita:
- asettamaan huomattavan paljon tiukempia rangaistuksia kuljettajille, jotka rikkovat neuvoston direktiiviä 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY);
 - vaatimaan kuljettajia pitämään ajoneuvossa jäljennöstä omasta tai yrityksensä luvasta;
 - keskeyttämään tai peruuttamaan kuljettajan luvan, jos direktiiviä rikotaan vakavasti tai toistuvasti;
15. kehottaa Euroopan komissiota esittämään ennen 1. tammikuuta 2002 ehdotuksia yhteisössä rekisteröidyille kuljettajille myönnettävän todistuksen yhdenmukaistetuksi malliksi; katsoo, että komission on samalla annettava ehdotus pitkän matkan kuljetusten vaadittujen reittisuunnitelmien harmonisoimiseksi yhteisön mallin mukaisiksi;
16. kehottaa komissiota tutkimaan keinoja, joilla pieniä paikallisia teurastamoita ja liikkuvia teurastamoita voidaan tukea teuraaksi viemiseen tarvittavan ajan minimoimisen varmistamiseksi;
17. vaatii elävien eläinten pitkän matkan kuljetusten rajoittamiseksi, että komissio esittää 1. tammikuuta 2003 mennessä toimintasuunnitelman, jossa se ilmoittaa, miten tuotantoketjun alueellistaminen voidaan toteuttaa;
18. kehottaa komissiota tarkastelemaan lähemmin eläinkuljetusten kokonaislaatua ja esittämään konkreettisia ehdotuksia eri osatekijöiden parantamiseksi ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon myös ne näkökohdat, joita ei mainita arviointikertomuksessa; kehottaa esittämään konkreettisia ehdotuksia, joissa erityistä huomiota on kiinnitettävä eläinten ja kuljettajien kuljetus-, ajo- ja lepoaikojen yhdenmukaistamiseen, kuljetusten jälkeisiin puhdistus- ja desinfiointimahdollisuuksiin, eläinkuljetusten sopivuuden määrittämiseen, kuljetuksen aikana voimassa olevien tila- ja lämpötilavaatimusten määrittämiseen sekä kuljetusajoneuvojen ja kuljettajien lupamenettelyihin;
19. kehottaa komissiota varmistamaan, että jokaisella karjankuljetusajoneuvon kuljettajalla ja muulla henkilöstöllä on jäsenvaltion tunnustama ammatillinen pätevyystodistus, joka vahvistaa, että asianomainen henkilö on tieliikenneajoneuvojen kuljettajien koulutusta koskevien yhteisön vähimmäissäännösten mukaisesti suorittanut karjankuljetusajoneuvon kuljettajan ammattikurssin;

20. kehottaa komissiota lopettamaan teuraaksi kuljetettavia eläimiä koskevien vientitukien maksamisen 1. tammikuuta 2002 lähtien;
21. vaatii, että elävän karjan maahantuonnin yhteydessä on EU:n rajoilla eläinten eläinlääketieteellisen tarkastuksen lisäksi tarkastettava myös, onko kuljetusväline yhteisön kuormaus- ja hyvinvointinormien mukainen; vaatii, että jos kyse ei ole karjasta, joka teurastetaan 24 tunnin sisällä, karja on asetettava määränpäässään 30 päiväksi karanteeniin ja kyseisenä aikana ei tilalta saa kuljettaa karjaa pois;
22. vaatii, että elävän karjan maahantuonnin yhteydessä on EU:n rajoilla osoitettava, että elävän karjan lastaus- ja hyvinvointinormeja ja kuljetuksen kestoa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu; katsoo, että jos rikkomuksia todetaan tai jos edellä mainittujen näkökohtien noudattamista ei voida osoittaa, ei kyseisen elävän karjan tuontia EU:hun tule sallia;
23. kehottaa neuvostoa hyväksymään kiireellisesti yhteisen kannan komission ehdotuksesta, joka koskee eläinten kuljetukseen käytettävien moottoriajoneuvojen rakenteen ja tyyppihyväksynnän parantamista (KOM(1997) 336), ottaen huomioon, että yksittäiset jäsenvaltiot ovat jo toteuttaneet huomattavia parannuksia tällä alalla;
24. kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansien maiden kuljetusyrietykset käyttävät kuljettajia, joilla on asianmukainen eläinten kuljetukseen tarvittava EU:n lupa, ja takaamaan, että jos kuljettajalla ei ole tällaista lupaa, lasti siirretään luvanhaltijalle;
25. kehottaa jäsenvaltioita hylkäämään reittisuunnitelmat, joiden tiedot ovat puutteelliset tai joista ilmenee, että neuvoston direktiivissä 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY) tarkoitettuja kuljetusaikoja, lepoaikoja, ruokkimista ja juomaveden antamista koskevia säännöksiä tullaan rikkomaan kyseisen kuljetuksen aikana;
26. kehottaa jäsenvaltioita, joista lasti on peräisin, toteuttamaan tarkastuksia ja muuta valvontaa sen varmistamiseksi, että eläinten kuljetukseen tarkoitetut ajoneuvot eivät lähde niiden alueelta, jos ne (i) ovat liian täynnä, (ii) kuljettavat huonossa kunnossa olevia eläimiä tai (iii) eivät noudata lisästandardeja, jotka on määritelty neuvoston asetuksessa 411/98 yli kahdeksan tuntia kestävästä kuljetuksista;
27. kehottaa jäsenvaltioita, joiden kautta kuljetukset tapahtuvat tai joihin kuljetus suuntautuu, hyväksymään tehokkaita järjestelmiä sovellettaviksi paikoissa, joiden kautta eläinten pitkät kuljetukset säännöllisesti tapahtuvat, jotta voidaan tarkastaa, että eläinten kuljetus tapahtuu reittisuunnitelman ja neuvoston direktiiviin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettu direktiivillä 95/29) mukaisesti;
28. kehottaa jäsenvaltioita, joiden kautta kuljetukset tapahtuvat tai joihin kuljetus suuntautuu, ilmoittamaan jäsenvaltiolle, josta lasti on peräisin, kaikista vakavista puutteista, joita ne toteavat reittisuunnitelmien, ajoneuvovaatimuksien tai eläinten terveyden ja hyvinvoinnin suhteen, jotta kyseinen jäsenvaltio voi ryhtyä toimiin tällaisten puutteiden estämiseksi tulevaisuudessa;
29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden parlamenteille.

PERUSTELUT

ELÄINTEN HYVINVOINTI KULJETUKSEN AIKANA

1. Johdanto

Äskettäinen suu- ja sorkkatautikriisi toi EU:ssa laajalle levinneet pitkän matkan eläinkuljetukset suuren huomion kohteeksi. Eläinten hyvinvoinnista kuljetuksen aikana alettiin keskustella, samoin kuljetusten eläinten terveydelle mukanaan tuomista suurista riskeistä. Myös kiinnitettiin huomiota eläinten hyvinvointia kuljetusten aikana koskevien määräysten puutteelliseen noudattamiseen useissa jäsenvaltioissa.

Euroopan komissio antoi vuonna 1977 ensimmäisen eläinten suojelemista kuljetuksen aikana koskevan direktiivin (77/489/ETY), jota seurasi kaksi muuta direktiiviä. Direktiivissä 91/628/ETY vahvistettiin suurimmat sallitut kuormitustiheydet eniten kuljetettujen eläinlajien (hevoset, nautaeläimet, lampaat, vuohet ja siat) osalta. Matkan keston enimmäispituudeksi asetettiin 8 tuntia. Tämän lisäksi otettiin käyttöön pakollinen "reittisuunnitelmajärjestelmä". Vuonna 1995 annettiin edellisiä täydentävä direktiivi 95/29/EY, jossa keskityttiin eläinten hyvinvoinnin valvontaan kuljetuksen aikana liittyviin kysymyksiin. Kuljettajille tuli pakolliseksi kansallisten viranomaisten myöntämä lupa kuljettaa eläimiä.

2. Komission kertomus EU:n direktiivien täytäntöönpanosta

Komissio julkisti 6. joulukuuta 2000 kertomuksensa neuvostolle ja Euroopan parlamentille kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa (KOM(2000) 809). Komission asiakirja perustuu jäsenvaltioiden tarkastuskertomuksiin, elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastuskertomuksiin ja kansalaisjärjestöjen tekemiin valituksiin.

Komission päähavainnot ovat seuraavat:

- eräissä jäsenvaltioissa direktiivien täytäntöönpanon painoarvo on vähäinen;
- hevosten tuonti Keski- ja Itä-Euroopan valtioista: hevosia kuljetetaan pitkiä matkoja, ennen kuin ne saapuvat EU:n alueelle;
- reittisuunnitelmat ovat sääntöjen vastaisia ja kuljettajat eivät noudata matka-aikojen rajoituksia;
- kuljetetaan eläimiä, jotka sairauden tai tiineyden vuoksi eivät ole kuljetuskuntoisia;
- riittämätön ilmanvaihto pitkän matkan rahtiautoissa;
- kuljettajien hyväksyntävaatimusten noudattamista ei voida valvoa tehokkaasti.

Komissio haluaa esittää lähitulevaisuudessa toimenpide-ehdotuksia. Komissio haluaa esimerkiksi parantaa tarkastajien koulutusta ja yhdenmukaisuutta. Lisäksi se harkitsee ehdotuksia kuljettajien hyväksyntää ja rekisteröintiä koskevan menettelyn yhdenmukaistamiseksi, jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon ja avunannon parantamiseksi sekä EU:n säännösten soveltamiseksi kolmansista maista lähtöisin oleviin eläimiin. Komissio haluaa myös saada toimivaltuudet tarkistetun eläinten suojelusta kuljetusten aikana tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen neuvottelemiseen.

Teknisellä alalla komissio haluaa ottaa reittisuunnitelmajärjestelmässä huomioon monimutkaiset kuljetukset. Terveystodistuksia ja ei-kuljetuskuntoisten eläinten määritelmää on muutettava. Lopuksi komissio pitää välttämättömänä varmistaa tieteelliset tiedot, ennen kuin voidaan laatia uusia eläinkuljetuksia koskevia normeja.

3. Johtopäätökset

Huolimatta siitä, että esittelijä voi yhtyä komission kertomuksessa mainittuihin päähavaintoihin, hän pitää kuitenkin valitettavana, että Euroopan komission ja neuvoston toiminta on ollut toistaiseksi kovin hampaatonta. Esittelijä pahoittelee myös sitä, että direktiivien noudattamista ei selvästikään pidetä useissa jäsenvaltioissa järin tärkeänä asiana ja sitä, että komissio ei ole vaatinut noudattamista kovin aktiivisesti.

Mitä tarvittaviin lyhyen aikavälin toimiin eläinten hyvinvoinnin parantamiseksi kuljetuksen aikana tulee, esittelijä ehdottaa päätöslauselmaesitystä, jossa korostetaan erityisesti seuraavia kohtia:

3.1 Kuljetuksen enimmäiskesto

On kyseenalaista, voidaanko teuraskarjan pitkän matkan kuljetuksia enää lainkaan hyväksyä. Suu- ja sorkkatautikriisi sekä viime aikojen sikaruttotapaukset ovat osoittaneet, että kuljetuksiin liittyy eläinten hyvinvointia koskevien näkökohtien lisäksi myös tautien leviämisen uhka. Tällä on myös huomattavia seurauksia muillekin aloille kuin maataloudelle. Voidaan kysyä, miksi eläimiä kuljetetaan pitkien matkojen päähän, jos kohtuullisen etäisyyden päässä on tarjolla teurastamoja ja lantakapasiteettia. Tämän vuoksi on järkevämpää suunnata politiikka lihan kuljettamiseen, eikä elävien teuraseläinten kuljettamiseen pitkien matkojen päähän.

Eläinkuljetusten rajoittamiseksi ehdotetaan päätöslauselmaesityksessä enimmäiskuljetusajan määrittämistä. Eläinten kuljetus saisi kestää enintään 8 tuntia tai 500 kilometrin matkan. Kuljetus saisi sitä paitsi kestää kauemmin kuin 4 tunnin ja 250 kilometrin verran vain, jos eläimille on tarjolla tuoretta vettä ja ne voivat maata. Samalla voidaan näin ratkaista nykyisiin pakollisiin lepopaikkoihin liittyvät ongelmat, koska alle 8 tunnin kuljetuksia ei tarvitsisi keskeyttää lepotaukojen vuoksi. On käynyt ilmi, että kyseiset lepopaikat ovat tautien leviämisen yksi lähde.

Jalostus- ja urheilueläimille sallitaan poikkeuksia matkan enimmäiskeston suhteen niin että niiden tapauksessa matka voi kestää 48 tuntia, koska näiden eläinten suuri taloudellinen arvo takaa yleensä sen, että kuljetusolosuhteet ovat niiden kohdalla asianmukaiset. Niiden kuljetuksiin liittyy kuitenkin erityisehtoja. Toinen poikkeustapaus koskee syrjäisiä seutuja ja pieniä saaria, joissa valitettavasti ei aina ole saatavilla teurastamoja, joten kuljetukset kestävät kauemmin. Komission on tässä tapauksessa sallittava määräaikaista poikkeuksia.

3.2 Kokoamispaikat

Eläinten kokoamiseen huutokauppoihin, karjamarkkinoille ja eläinten kokoamispaikkoihin liittyy erityisesti eläintautien leviämisen riski. Rajoittamalla matkan keston

enimmäispituudeksi 4 tuntia tai 250 kilometriä ja yhdistämällä se edellä mainittuun kuljetuksen enimmäiskeston estetään eläintautien erittäin nopea leviäminen.

3.3 Valvonta ja seuranta

Komission kertomuksesta käy selvästi ilmi, että kauniiden vaatimusten esittäminen ei riitä, jos niitä ei toteuteta ja valvota. Yhä vielä on jäsenvaltioita, jotka eivät ole panneet direktiivejä 91/628 ja 95/29 kokonaan täytäntöön. Esittelijä toivoo, että komissio antaa korkean prioriteetin niille menettelyille, joita on tällaisissa tapauksissa tarkoitettu käytettävän jäsenvaltioita vastaan.

Jotta jäsenvaltioita voitaisiin tehokkaammin painostaa noudattamaan lainsäädäntöä on elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastajien määrää lisättävä. On tärkeää, että heidän havaintonsa raportoidaan säännöllisesti komissiolle.

Lainsäädännön täytäntöönpanoa on lisäksi yhdenmukaistettava, esimerkiksi jäsenvaltioiden välillä esiintyvien sakkoja koskevien erojen osalta. Jäsenvaltioiden välinen ja komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto jättää myös paljon toivomisen varaa. ANIMO-järjestelmää, joka rekisteröi kaikki eläintuotteiden siirrot, käytetään kyllä, mutta se on liian tekninen ja jähmeä. Komission tulee selvittää, miten kyseisestä järjestelmästä voitaisiin tehdä joustavampi ja avoimempi.

Komissio tuo kertomuksessaan esille eräitä nykyisen lainsäädännön puutteita ja aloja, jotka kaipaavat vielä täydentäviä toimia. Yksi esimerkki on reittisuunnitelmien käyttö. Suunnitelmien seuranta ja paikkansapitävyyden tarkastuksia ei toteuteta riittävästi. Esittelijä pitää myönteisenä, että komissio haluaa toteuttaa toimia tietyillä aloilla, mutta haluaa lisätä, että on tärkeää olla päämäärätietoinen tässä suhteessa.

3.4 Alueellistaminen

Viime vuosien kokemukset silmällä pitäen on syytä kääntää kriittinen katse maatalouden tuotantojärjestelmän suuntaan. Moni syy puhuu lihantuotannon alueellistamisen syventämisen puolesta. Siitä olisi se etu, että silloin eläinten kasvatusta, lannantuotantoa ja teurastusta tapahtuisivat samalla alueella. Elävien eläinten kuljetukset pitkien matkojen päähän loppuisivat ja eläintautien leviämisen riski saataisiin hallintaan. Järjestelmä olisi eduksi ympäristölle, eläinten terveydelle ja alueelliselle työllisyydelle.

Esittelijä kehottaa komissiota laatimaan toimintasuunnitelman, josta ilmenee, miten tuotantoketjun alueellistamista voidaan kehittää. Tämä koskee sekä lannantuotantoa, kauppaa, kuljetuksia ja teurastusta. Syrjäisillä seuduilla ja pienillä saarilla sijaitsevia teurastamoja koskevien investointien on oltava osa kyseistä toimintasuunnitelmaa.

3.5 Kuljetusten laatu

Edellä mainittujen kohtien lisäksi esittelijä katsoo, että kuljetusten laatuun tulisi kiinnittää enemmän huomiota. Tämä koskee sekä kuljetusvälineitä että muita kuljetukseen liittyviä tekijöitä.

Komission arviointikertomuksessa otetaan tässä yhteydessä esille useita kysymyksiä, kuten eläinten kuljetuskelpoisuus. Käsitettä 'kuljetuskuntonen eläin' ei määritellä nykyisessä direktiivissä tarkasti, minkä johdosta käsite on aiheuttanut käytännössä epäselvyyttä. Esittelijä pyytää komissiota määrittelemään termin huolellisesti, jotta eläinlääkäreillä olisi käytettävissään tarkat suuntaviivat kuljetettavien eläinten kuntoa tutkiessaan.

Toinen kysymys, johon arvioinnissa puututaan, on ajoneuvojen puhdistus ja desinfiointi. Monista jäsenvaltioista puuttuvat asianmukaiset tilat kuorma-autojen puhdistamiseksi perusteellisesti ajon jälkeen. Ottaen huomioon, että tautien leviämisen vaara on ilmeinen likaisten kuorma-autojen kohdalla, on tarpeen muuttaa lainsäädäntöä tältä osin.

Eläinten ja kuljettajien ajo- ja lepoaikojen poikkeaminen toisistaan muodostaa suuren ongelman tiekuljetusten laadun kannalta. Näiden sääntöjen rikkomisia todetaan liian usein. Arviointikertomuksessa ei puututa tähän epäkohtaan. Esittelijä pyytääkin sen vuoksi komissiota ottamaan ehdotuksissaan huomioon kuljettajien ja eläinten ajo- ja lepoaikojen yhteensovittamisen.

Esittelijä näkisi myös mielellään, että eläinkuljetusvälineiden kuljettaminen tehtäisiin luvanvaraiseksi. Luvan saamiseksi olisi kuljettajien läpäistävä pakollinen käytännön kurssi. Eläinten tiekuljetukset sallittaisiin ainoastaan luvan omaaville kuljettajille.

3.6 Eläinten tuonti ja vienti

Komission olisi lakkautettava 1. tammikuuta 2002 lähtien elävien teuraseläinten vientiä kolmansiin maihin koskevat vientituet. Kyseiset tuet vain lisäävät elävien eläinten kuljetuksia. Elävien eläinten vienti olisi korvattava niin pitkälle kuin käytännössä mahdollista lihan viennillä, erityisesti sen vuoksi, että käytännössä on vaikeaa valvoa eläinten hyvinvointia ja taata se EU:n rajojen ulkopuolella.

Elävien eläinten EU:hun tuonnin yhteydessä on usein hankala todeta, kuinka kauan eläimet ovat jo olleet matkalla saapuessaan EU:n rajalle. Esittelijä ehdottaa, että eläinlääkärin suorittaman eläinten normaalin tarkastuksen lisäksi tarkastettaisiin myös, täyttääkö kuljetus kuormitusnormit ja EU:n asettamat kuljetusvälineitä koskevat ehdot. Eläimet, joita ei teurasteta heti perille tultuaan, on asetettava karanteeniin 30 päivän ajaksi. Karanteenin aikana ei tilalta saa kuljettaa eläimiä pois.

13. syyskuuta 2001

YMPÄRISTÖASIOIDEN, KANSANTERVEYDEN JA KULUTTAJAPOLITIIKAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnalle

Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen (KOM(2000) 809 – C5-0189/2001 – 2001/2085(COS))

Valmistelija: Patricia McKenna

ASIAN KÄSITTELY

Ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta nimitti 10. huhtikuuta 2001 pitämässään kokouksessa valmistelijaksi Patricia McKennan.

Valiokunta käsitteli lausuntoluonnosta 12. syyskuuta 2001 pitämässään kokouksessa.

Viimeksi mainitussa kokouksessa valiokunta hyväksyi seuraavat johtopäätökset äänin 44 puolesta, 1 vastaan ja 1 tyhjä.

Äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Caroline F. Jackson (puheenjohtaja), Guido Sacconi (varapuheenjohtaja), Alexander de Roo (varapuheenjohtaja), Patricia McKenna (valmistelija), Per-Arne Arvidsson, María del Pilar Ayuso González, Paolo Bartolozzi (Karl-Heinz Florenzin puolesta), Jean-Louis Bernié, Hans Blokland, David Robert Bowe, John Bowis, Hiltrud Breyer, Philip Bushill-Matthews (Cristina Gutiérrez Cortinesin puolesta), Martin Callanan, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Anne Ferreira, Marialiese Flemming, Cristina García-Orcoyen Tormo, Laura González Álvarez, Robert Goodwill, Françoise Grossetête, Jutta D. Haug (Bernd Langen puolesta), Anneli Hulthén, Marie Anne Isler Béguin, Christa Klauß, Hans Kronberger, Peter Liese, Torben Lund, Jules Maaten, Minerva Melpomeni Malliori, Jorge Moreira da Silva, Rosemarie Müller, Riitta Myller, Karl Erik Olsson, Marit Paulsen, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Giacomo Santini, Karin Scheele, Bart Staes (Inger Schörlingin puolesta), Catherine Stihler, Robert William Sturdy (Eija-Riitta Anneli Korholan puolesta), Antonios Trakatellis, Roseline Vachetta, Kathleen Van Brempt (Béatrice Patrien puolesta) ja Phillip Whitehead.

LYHYET PERUSTELUT

Johdanto

Yli kaksi miljoonaa eläintä – sikoja, nautakarjaa, lampaista ja hevosia – kuljetetaan joka vuosi suunnattoman pitkiä matkoja halki EU:n tai kolmansiin maihin tai kolmansista maista.

Monien Euroopan alueiden läpi kulkee ristiin rastiin näitä pitkiä ja julmia kuljetuksia. Vuodessa lähetetään yli miljoonaa sikaa Alankomaista Espanjaan ja Italiaan. Jotkut niistä menevät teuraiksi, kun taas porsaas lähetetään lihotettaviksi edelleen. Puolasta ja Liettuasta viedään vuosittain noin 140 000 hevosta italialaisiin teurastamoihin. Huomattava määrä nautakarjaa kuljetetaan joka vuosi Irlannista ja Saksasta pitkiä meri- ja maantiematkoja Ranskaan, Espanjaan, Italiaan ja Alankomaihin. Useimmat näistä vasikoista päätyvät vasikkahäkkeihin tai muihin epäkelpoihin rakennelmiin.

Yhdistyneestä kuningaskunnasta kuljetetaan satoja tuhansia lampaista teurastettaviksi Italiassa, Kreikassa ja Espanjassa. Kaupan järjestömyyttä korostaa, että Espanja *tuo* Yhdistyneestä kuningaskunnasta lampaista teurastettaviksi kun se samanaikaisesti *vie* lampaista Kreikkaan teurastettaviksi.

Monet näistä matkoista kestävät 40 tai 50 tuntia tai enemmän. Itse asiassa Yhdistyneestä kuningaskunnasta Kreikkaan menevät lampaat ja Liettuasta Sardiniaan lähetettävät hevoset saattavat matkustaa yli 90 tuntia.

Komissio on todennut, että eläimet joutuvat usein välinpitämättömyyden, surkean käsittelyn ja raakuuksien kohteeksi pitkän matkan kuljetusten aikana. Kansalaisjärjestöjen kokoamat tiedot osoittavat, että eläimet kärsivät suuresti pitkillä matkoilla erityisesti uupumuksesta, nestehukasta ja stressistä. Jotkut loukkaantuvat kun toiset puolestaan lysähtävät ajoneuvon lattialle. Pahimmissa tapauksissa monet kuolevat, useimmiten liiallisen kuumuuden vuoksi.

Kärsimykset johtuvat monista tekijöistä, joita ovat muun muassa lastin huomattava ylikuormitus, korkeat kesälämpötilat (kuumuusstressi on suurin uhka pitkillä matkoilla), veden ja asianmukaisen tuuletuksen puute monissa ajoneuvoissa ja pelkkä matkojen pituus.

Tautien leviäminen

Pitkät matkat ovat avaintekijä tarttuvien tautien, kuten suu- ja sorkkataudin ja klassisen sikaruton, leviämisessä. Lampaiden vienti Yhdistyneestä kuningaskunnasta levitti suu- ja sorkkataudin Ranskaan ja Irlantiin ja yhdessä irlantilaisten vasikoiden kanssa Alankomaihin.

Eläinten suojelussa epäonnistunut direktiivi

Jäsenvaltiot tervehtivät vuonna 1995 hyväksytyä neuvoston direktiiviä 95/29 lakina, joka lopettaisi pitkillä matkoilla tapahtuvat kärsimykset. Direktiivi on täysin epäonnistunut tavoitteessaan, osittain sääntöjen systemaattisen pilkkana pitämisen ja surkean täytäntönnäpön vuoksi monissa jäsenvaltioissa ja osittain, koska sen säännöt ovat aivan liian voimattomia.

Sillä ehdolla, että joitakin vähimmäissääntöjä ajoneuvojen standardeista noudatetaan, direktiivi sallii kauppiaiden kuljettaa karjaa ja lampaista 28 tuntia, minkä jälkeen niille annetaan ruokaa ja juomaa ja 24 tunnin lepo ja kuljetetaan jälleen 28 tuntia. Sikoja ja hevosia voidaan kuljettaa 24 tuntia, ja ruuan ja juoman ja 24 tunnin levon jälkeen niitä voidaan kuljettaa jälleen 24 tuntia. Näitä syklejä voidaan toistaa määrättömästi. Lyhyesti sanottuna eläimiä voidaan kuljettaa EU:n toiselta laidalta toiselle ja pidemmälle.

Elävien eläinten pitkän matkan kuljetusten korvaaminen lihalla käytävällä kaupalla

Suurin osa pitkän matkan kuljetuksista aiheutuvista eläinten hyvinvointiongelmista ratkaistaisiin teurastamalla eläimet lähellä kasvatustilaa ja kuljettamalla lihaa tai ruhoja. Tämä vastaa komission eläinlääkintöalan tiedekomitean näkemystä. Käsitellessään viimeksi kuljetusta yksityiskohtaisesti vuonna 1992 komitea totesi, että hyvinvoinnin surkeutta voidaan vähentää huomattavasti teurastamalla lähellä kasvatuspistettä ja kuljettamalla lihaa.

Ei ole hyödyllistä erotella eläinten teurastukseen vietäväksi ja edelleen lihotettavaksi tarkoitettuja matkoja. Pitkillä matkoilla syntyvien ongelmien vaikutus eläimiin on sama riippumatta siitä kuljetetaanko eläin teurastettavaksi vai lihotettavaksi edelleen. Lisäksi matkoja teurastettavaksi ja lihotettavaksi edelleen koskevat erilaiset säännöt tekisivät direktiivin täytäntöönpanon vaikeaksi.

Elävien eläinten kaupan lopettaminen ei olisi EU:lle taloudellisesti epäedullista. Jos elävien eläinten pitkän matkan kuljetus lopetettaisiin, ei se merkitsisi, että EU:ssa kulutettaisiin vähemmän lihaa. EU:n alueella lihotettaisiin ja teurastettaisiin sama määrä eläimiä. Vaikka jäsenvaltioiden väliset taloudelliset toimintamallit vaihtuisivat, voittoja ja häviöitä olisi kokonaisuudessaan aivan yhtä paljon.

EU-maiden elävän karjan vieminen kolmansiin maihin

EU-maista – pääasiassa Saksasta, Irlannista ja Ranskasta – viedään vuosittain noin 300 000 elävää eläintä Lähi-itään ja Pohjois-Afrikkaan. Matkat kestävät noin viikon tai enemmän. Saavuttuaan kolmansiin maihin eläimiä kohdellaan usein hyvin julmasti lastin purkamisen, jatkokuljetuksen ja teurastuksen yhteydessä.

Tätä epäinhimillistä kauppaa tuetaan raskaalla kädellä. Vuoden 2000 ensimmäisen 10 kuukauden aikana maksettiin 110,8 miljoonaa euroa vientitukea elävän karjan kuljettamiseksi kolmansiin maihin. Aikaisempina vuosina luku on ollut niinkin korkea kuin 290 miljoonaa euroa. Näiden vientitukien maksaminen olisi lopetettava, koska ei ole hyväksyttävää käyttää veronmaksajien rahaa sellaisen kaupankäynnin tukemiseen, jonka tuloksena eläimet kärsivät suuresti.

JOHTOPÄÄTÖKSET

Ympäristöasioiden, kansanterveyden ja kuluttajapolitiikan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa sisällyttämään seuraavat osat päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

Euroopan parlamentti, joka

1. katsoo, että huomattava osa pitkillä matkoilla aiheutuvista kärsimyksistä voitaisiin välttää, jos eläimet teurastettaisiin niiden kasvatustilan lähistöllä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen tiloilla kasvatettavien elävien eläinten pitkän matkan kuljetusten korvaamiseksi lihalla käytävällä kaupalla ja vahvistamaan teurastettavaksi tai edelleen lihotettavaksi tarkoitettujen eläinten kuljetuksen enimmäiskuljetusajaksi neljä tuntia; katsoo, että perustellut pyynnöt kokonaiskuljetusajan pidentämisestä kahdeksaan tuntiin voidaan hyväksyä sillä edellytyksellä, että tuuletus ja juomaveden saatavuus matkan aikana on varmistettu;
2. muistuttaa neuvostoa ja komissiota niiden velvollisuudesta ottaa eläinten hyvinvointi kuljetusten aikana täysimääräisesti huomioon, sillä kyseessä on Amsterdamin sopimuksella perustamissopimukseen liitetyn, eläinten suojelusta ja hyvinvoinnista laaditun pöytäkirjan mukainen laillinen velvoite, ja laatia kertomus tämän velvoitteen täytäntöönpanosta;
3. kehottaa komissiota tutkimaan keinoja, joilla pieniä paikallisia teurastamoita ja liikkuvia teurastamoita voidaan tukea teuraaksi viemiseen tarvittavan ajan minimoimisen varmistamiseksi;
4. panee merkille, että kolmansiin maihin vietävää EU-maiden elävää karjaa kohdellaan usein hyvin julmasti pitkillä matkoilla, lastia purettaessa paikan päällä sekä jatkokuljetusten ja teurastuksen yhteydessä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen, jotta vientitukien ja teurastuspalkkion maksaminen lopetettaisiin kolmansiin maihin vietävän elävän karjan osalta;
5. on huolestunut neuvoston direktiivin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY) täytäntöönpanosta; toteaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus valvoa, että yhteisön lainsäädäntöä valvotaan asiaan kuuluvalla tavalla; toteaa, että komission tehtävänä on valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan; kehottaa painokkaasti noudattamaan direktiiviä ja valvomaan sen soveltamista;
6. kehottaa jokaista jäsenvaltiota tuottamaan kuuden kuukauden kuluessa hallinto- ja valvontasuunnitelman, jossa ilmoitetaan yksityiskohtaisesti ne toimet, jotka ne aikovat toteuttaa neuvoston direktiivin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29) tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi sellaisten kuljetusten suhteen, jotka alkavat niiden alueelta, loppuvat niiden alueelle tai kulkevat niiden alueen läpi;
7. kehottaa komissiota varmistamaan, että elintarvike- ja eläinlääkintätoimisto asettaa tämän asian etusijalle ja lisää tekemiensä tarkastusten määrää;

8. kehottaa jäsenvaltioita:
 - asettamaan huomattavan paljon tiukempia rangaistuksia kuljettajille, jotka rikkovat neuvoston direktiiviä 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY);
 - vaatimaan kuljettajia pitämään ajoneuvossa jäljennöstä omasta tai yrityksensä luvasta;
 - keskeyttämään tai peruuttamaan kuljettajan luvan, jos direktiiviä rikotaan vakavasti tai toistuvasti;
9. kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansien maiden kuljetusyrietykset käyttävät kuljettajia, joilla on asianmukainen eläinten kuljetukseen tarvittava EU:n lupa, ja takaamaan, että jos kuljettajalla ei ole tällaista lupaa, lasti siirretään luvanhaltijalle;
10. kehottaa komissiota laatimaan jäsenvaltioille yksityiskohtaiset suuntaviivat toteutettavista käytännön toimista neuvoston direktiivin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY) tehokasta täytäntöönpanoa varten;
11. kehottaa jäsenvaltioita hylkäämään reittisuunnitelmat, joiden tiedot ovat puutteelliset tai joista ilmenee, että neuvoston direktiivissä 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY) tarkoitettuja kuljetusaikoja, lepoaikoja, ruokkimista ja juomaveden antamista koskevia säännöksiä tullaan rikkomaan kyseisen kuljetuksen aikana;
12. kehottaa jäsenvaltioita, joista lasti on peräisin, toteuttamaan tarkastuksia ja muuta valvontaa sen varmistamiseksi, että eläinten kuljetukseen tarkoitettujen ajoneuvot eivät lähde niiden alueelta, jos ne (i) ovat liian täynnä, (ii) kuljettavat huonossa kunnossa olevia eläimiä tai (iii) eivät noudata lisästandardeja, jotka on määritelty neuvoston asetuksessa 411/98 yli kahdeksan tuntia kestävästä kuljetuksesta;
13. kehottaa jäsenvaltioita, joiden kautta kuljetukset tapahtuvat tai joihin kuljetus suuntautuu, hyväksymään tehokkaita järjestelmiä sovellettaviksi paikoissa, joiden kautta eläinten pitkät kuljetukset säännöllisesti tapahtuvat, jotta voidaan tarkastaa, että eläinten kuljetus tapahtuu reittisuunnitelman ja neuvoston direktiiviin 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettu direktiivillä 95/29) mukaisesti;
14. kehottaa jäsenvaltioita, joiden kautta kuljetukset tapahtuvat tai joihin kuljetus suuntautuu, ilmoittamaan jäsenvaltiolle, josta lasti on peräisin, kaikista vakavista puutteista, joita ne toteavat reittisuunnitelmien, ajoneuvovaatimusten tai eläinten terveyden ja hyvinvoinnin suhteen, jotta kyseinen jäsenvaltio voi ryhtyä toimiin tällaisten puutteiden estämiseksi tulevaisuudessa;
15. katsoo, että kuljettajien ja kuljetuksen aikana muiden eläimiä käsittelevien henkilöiden on käytävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä valmennuskurssi, jossa he saavat ohjeita kuinka käsitellä ja hoitaa eläimiä kuljetuksen aikana sekä neuvoja eläinten hyvinvoinnin suojelemiseen tarkoitettujen lakien vaatimuksista, tai jos nämä henkilöt väittävät omaavansa vastaavaa käytännön kokemusta, riippumattoman arvioijan on

arvioitava heidän pätevyytensä ja asiantuntemuksensa tyydyttäväksi 1. tammikuuta 2004 mennessä;

16. katsoo, että elävien eläinten yli neljä tuntia kestäväan kuljetukseen saa käyttää vain ajoneuvoja, joissa on ilmastointi tai tehokas tuuletusjärjestelmä;
17. katsoo, että Euroopan unionin alueelle maanteitse kuljetettavien elävien hevosten ruokkimisen, juottamisen ja levon tulisi tapahtua eläinkuljetuksen harjoittajan kustannuksella rajatarkastusasemilla pidettävän 24 tuntia kestäväan tauon aikana ja että kuljetuksen enimmäiskesto tämän jälkeen saa olla vain kahdeksan tuntia;
18. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen sen selkeyttämiseksi, että kun EU:n ulkorajoille kolmansista maista kuljetettujen hevosten ja muiden eläinten kuljetus on jo kestänyt pidempään kuin mitä neuvoston direktiivissä 91/628/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29) sallitaan, eläimet on purettava kuljetusajoneuvoista rajalla tai sen läheisyydessä, niille on annettava 24 tunnin lepo ja ne on ruokittava ja juotettava.